

Dominica.XVII.post Pentecosten

vel munire se in bello iusto fossat; et alijz h̄ inuisiōz hostiū z h̄mōi excusant. Hec sufficiat. Tertio obligat b̄ p̄ceptū ad vacādū di laudib⁹ z obsequēdū. de 2se.di.iiij. Jeuna. de b̄ agem⁹ i seqn/ Lirca tertū ḡ dc obseqo debito q̄rit⁹ (tib⁹). q̄lia tenet b̄ b̄ p̄cepto obseqa facere i die festo z sicut p̄m scificare debito obseqo. Rñr fm doc. re colligēdo q̄ b̄ p̄cepto tenet ad ser. Dñio tenet audire missaz itegre: vt b̄ de 2se.di.i.c. Missas Et fm Sc̄o. q̄n ex aliq̄ neicitate nō poss̄ b̄ au- dire totā missaz i die festo: deberet aliq̄ equivalenti supplere. s. orādo tādiu vel elemosynas faciēdo. z sic de alijs. Et de b̄ lat⁹ ser. de missis. Sc̄o tenet b̄nifica di recolere cū grārūactōe. Un in b̄ p̄cepto sp̄cālī p̄mitit b̄ vocabuluz: memēto: ad denotādū q̄ de b̄nifica di p̄sertim d̄ redēptōe p̄ passiōz xp̄i debem⁹ recordari z ḡras agere ac de um sup oia actuali i festo diligere p̄cipue ut d̄t Sc̄o.i.iiij.di.xvij. Tertio tenet p̄tritōz d̄ p̄ctō mortali formare vel salte attritōz h̄tē: alioq̄ sc̄z q̄ nō dat operā vt zteraf die dñico: vel afteraf d̄ p̄ctō mortali de q̄ se recoḡscit tūc mortaliter pec- cat de nouo. q̄ fac h̄ p̄ceptu scificatōe festi. nā b̄ p̄ba fm fra. Ange. q̄ b̄ de p̄cepto tenet vaca- redō i aliq̄ hora die festi fm oēs. h̄ b̄ facere n̄ p̄ q̄ ē in mortali nisi zteraf vel afteraf. ḡ z. Un i p̄cepto d̄: Sabbata scifices. Scificare em̄ ē dō dedicare. siē calices dicūsc̄ti. Joq; tenet b̄ se sāz etū facere dō dedicādo p̄ tritōz neis̄ ei ac̄ odij i festo. i.pcti: vt ptz p̄ Sc̄o. vbi s̄. Sz ad zfitēdū actu vel satissimēdū nō tenet nisi p̄ loco z tpe op- tunis: ita q̄ debeatib⁹ positiū. Sz di. qd̄ d̄ eo q̄ nō aduertit v̄l̄ recoḡitat secē i p̄ctō mortali i fe- sto. Rñdet ff Ange. q̄ tenet salte generali dolere de oib̄pc̄is. als nō excusat a mortali. O xp̄iane disce ista. Quarto tenet di v̄ba audire v̄l̄ i scri- ptur̄ legere v̄l̄ i egredi nō ex zp̄ceptu egrediat d̄ p̄dicatōe. de 2se.di.i. Sacerdote. p̄sertim si igno- rās ē. Quito erorare deū. p̄ salute. Un Lu.xvij Opter sp̄ orare. z b̄ obligat marie i die festo. Se- xto facere opa misericordie. s. clēosynā dare pau- perib⁹. Lu.vi. Estore misericordes z̄c. z b̄ p̄cipue i festo debem⁹. Et nō solū debem⁹ illistere miseri- cordie corporali: z etiā sp̄uali. s. admonitor i corre- criōi ac doctrine p̄trio p̄ p̄sertim familie docendo z̄fiteri orare z silia facere. M Ad id exēplū habēde Job. de q̄ p̄mo ei⁹ ca. dr. Lūq; trāsissent in orbē dies. i. capite hebdomade q̄ ē dñica di es mittebat Job z scificabat filios suos: b̄ ē ad monebat z corrigebat de defectib⁹ si q̄s i hebdō- mada fecissent: vt exponit Tho. sup Job. z p̄ eis offerebat sacrificia z oīones. O tu b̄ fac siliter. Exēplū alid p̄ finali z trāsgressores ponam⁹. le- git i vita sc̄i Hugonis Linconieni. q̄ p̄stor q̄dā sp̄ die dñico farinā z sp̄gere ac̄ fermentare sole- bat de q̄ nocte seqn̄ panes decoq̄ret ut die s̄bse- qntivēderet recētes. z sic lucp̄ acq̄reret. Accidit ḡ sel dū feria sc̄a vnu panē extraxissz de clibanoz

fregissz. ecce mor cor⁹ sanguinolēt⁹ appuit. z q̄si riū sanguis effluvat. ex eo expauit b̄ ille z pa- nē illū frustatum cōminuit z p̄ singulas fractuz ras crūrē stillare vidit. alios q̄z panes extrarie z silr̄ crūrētatos reppit. b̄ factū. pd̄ ḡlosū occulta re voluit. sz cū famuli ei⁹ mercenarij b̄ ad notici az ep̄i p̄duxisse. illegz vidissz z pbaster. Eratq; i clibano codē ali⁹ etiā panes politi q̄ post crepu- sculū dici dñice fuerat fermētati z ipolisi sz illi ex tracti z fracti nil. pd̄ ḡlosū habuerūt. His cōp̄s ep̄s ordiauit ut illi panes crūrētati q̄ mōasteria z ecclias publice fua rēt ad frōrē hoim: vt a festo rū trāsgressiōe resipiscerēt. q̄z tali trāsgressiōe fa- cinor̄ marimā xp̄i iniuriā facerēt ac si sanguinē ei⁹ iterato fūderēt. p̄torea panes illi sanguinē recē- te i signū hui⁹ sudassent. O ḡ b̄ xp̄iane obserua- dies festos ne forte req̄raſ sup te sanguis xp̄i effus- sus z dānatōz icurras di iudicio. Rogem⁹ ḡ.z.

Dñica eadē sermonē q̄rtū dimisi p̄p̄ festa. Dñica decima septima post Pentecosten. Sermo- p̄mus iuxta euāgeliū applicādo de p̄cepto ma- gno z ordine charitatis.

His duobus

i mādar̄ vniuersa lex p̄edzr. p̄be Mat. xxij. z i euā. ho. Nec v̄ba dixit xp̄s dñs loqns de mādato diuic dilectionis. z de mādar̄ dilectionis primi q̄ i his duobz mādar̄ p̄edet lex vniuersa. q̄z Raban⁹ d̄t q̄ ad duo hec p̄cepta p̄- tinet cor⁹ decalog⁹. Nā p̄cepta p̄me tablē s̄ d̄ di- lectiōe dei. z precepta secūde tabule de dilectione. ne primi. deniq; z p̄phaz doctria ad hoc ordi- nōt ad finē q̄ren⁹. s. dēu diligam⁹ sup oia z primū siē nos ipsos. Jō dñs iesus interrogat⁹ a phariseis q̄d̄ cēt mādatū maximū b̄ duo. p̄solute v̄t i euā.

In illo tpe. Accesserūt ad ielū pharisei z terro- gavit eū vñ ex eis legis doctor cēptas eū. Mḡ qd̄ ē mādatū magnū in lege. Aut illi iel⁹. Diliges dñm d. tuū ex toto cord tuo z i toto aia tuor i ro- ta mētē tua: b̄ ē maximū z p̄mū mādatū. Sc̄z aut ē siē huic. Diliges p̄mū tuuz siē tēpm̄. In bis duobz mādar̄ vniuersa lex p̄edet z p̄be. Lō- gregat̄ ar̄ phariseis interrogavit eos ielū dices. Quid vob̄videt̄ d̄ xp̄o cui⁹ fili⁹ ē. Dicūt ei. David sit ill. Quō ḡdavid i sp̄u vocat eū dñm dices. Dicūt dñs dño meo sede a derris meis. Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū. Si ḡdavid vocat eū dñm quō fili⁹ ei⁹ ē. z nō poterat r̄ndere i v̄bū neq; ausus fuit q̄s q̄s ex illa die eūz ampli⁹ interrogare Mat. xxij. Iuxta euāgeliū b̄ tria mysteria declarem⁹ in hoc sermōe.

Primū de euāgeliū hui⁹ salutifico documēto. Sc̄m d̄ dilectionis p̄maximo mādato.

Tertiū de mō ordini in primo amādo.

N Lirca p̄mū d̄ documēto salutifico ex b̄ euā- gelio tradito notem⁹ p̄mo historiō. Dicēci. In il- lo tpe. s. feria tertia i hebdōmada passionis p̄p̄ dñs

xp̄ p̄dicaret i cōplo vt de Guille. Tūc aut̄ tā dif/
 finerat iudei feria sexta aī dī palmaꝝ vt occide/
 ret iesū. tōq; voluerat eū i v̄bis cape vt possent ac/
 cusare. Erat at̄ vt dī i scholastica historia tres se/
 cē iudeoꝝ distat̄es a cōi vita alioꝝ. Una esseꝝ
 q̄ retinabat nuptias et agebat vitā monasticā oia
 cōia h̄ntea et asperāvitā ducentes. Sc̄do erat se/
 tra saduceoꝝ q̄ negabat resurreccōꝝ futurāt aīas
 mori cū corpibꝝ purabat nec āgelos cē dicebant
 et solū q̄nq; li. moy. recipiebat. Isti at̄ cū audisset
 xp̄m p̄dicare ō resurreccōꝝ et bonos i celo b̄tifica/
 ri corpe et aīa. ipios i inferno cruciari cōuenerunt
 xp̄m et disputauerat arguēt. de muliere q̄ succel/
 lue lep̄e fr̄ibꝝ fuit nuptia. Sz̄ bos xp̄s zuicit m̄
 dēo q̄ i futuro nō nubet hoīes neq; nubet. ptz
 Mat. xxiij. Tertia erat secta phariseorū q̄ marie
 ostērabat se de legi moyſaice obfūatiōe itave ph̄i
 lateria. i. cartas q̄bꝝ sc̄p̄t̄ erat decalogi fr̄ote por/
 tarat et simbrijs sp̄ias p̄ū ḡtes q̄ten⁹ p̄ talia re/
 cordarēt mādatōꝝ dī. Isti marie dispucabat dī
 sz̄ q̄t̄ maximū p̄ceptū i lege. vt dicit Orig. et
 Beda. Alij em̄ p̄ferebat p̄cepta et obfūatias hos
 s̄az et sacrificioꝝ. alijs sabbati obfūatōꝝ. alijs pri/
 mū p̄ceptū ō fide et cultu vni⁹ dī. et sic d̄ alijs. Un̄
 h̄ in se p̄dicerat: tñ ōs i odiū xp̄i et p̄secutōꝝ sp̄i/
 rovent. et quenāt̄es accesserat ad iesū et vñ⁹ eoz in
 terrogauit xp̄m. qz bz̄ Lbry. cogitauerat q̄ si ille
 vñ⁹ vinceret ōs videret viciſſe p̄ illū. si aut̄ ille vi/
 ceret sol⁹ videret ſufus⁹ et nō alijs. Interrogauit ḡcū
 tēp̄s. i. cap̄ i fm̄ois r̄nisiōe bz̄ Ly. Volut̄ at̄ in/
 rogare corā multe et xp̄s terrereſ et ml̄itudine
 doctoꝝ p̄nti. Sz̄ xp̄s oia sciens voluit tā illos
 q̄oēs nos viā vitat̄ edocere di. q̄ h̄ ē maximuz
 sz̄ diligere dñm deū. et primū sic leip̄m. et h̄ i fide
 et xp̄i. Sz̄ qm̄ pharisei h̄z coquissene dñm ieluz
 et xp̄m r̄a et scriptur̄ ve te. qz et xp̄i miracul̄
 Tūq; illoꝝ vicia redarguebat ceperut odiū h̄
 xp̄m bz̄ Ly. et malicioſe cepeſt deitatez negare in
 xp̄o. Idcirco xp̄s eis hm̄oi fec̄ q̄ſtione de expo. et p̄
 baue p̄ scripturā Ps. q̄. s. xp̄s eet et ver⁹ dē et h̄.
 io cū ſi fili⁹ dauid bz̄ h̄uanitatē deſcēdēt et eī⁹ ge/
 neologia p̄ vñ⁹ m̄re: tñ dauid i ſp̄uſtō loq̄ns
 vocate dñz p̄t̄ deitate verā d. Dicit dñs. s. de⁹
 p̄ dño meo. xp̄o. ſede zc. patet. Et iſt̄ patet
 documēta ſalubria p̄ fideliū edificare. Primū
 documētū ē vt deū ſup oia amem⁹: ita q̄ null⁹
 alter⁹ amore. ſ. p̄t̄ ſiliyl̄ rex et hm̄oi. null⁹ etiā
 timore reg⁹. ſ. v̄l alioꝝ p̄t̄ cōmitam⁹. Jō xp̄s
 dicit q̄ diligere deū ē maximū ſup oia mādatū.
 Sc̄z documētū ē q̄ primū ſic nos diligam⁹. p̄
 p̄terea xp̄s dñs poſt̄bz̄ dixerat: diliges deū: Ibd̄
 dicit de primi amore. Tertiū ē vt xp̄m veſt̄ deū et
 boīz credam⁹ bz̄ ōs articulos fidei q̄ ſtinēt in
 ſymbolo. Jō xp̄s h̄ pbare voluit p̄ ſcripturā i hoc
 euāgelio q̄ ad pl̄a. vics q̄ ē fili⁹ dauid bz̄ carnē et
 ḡie maria nat⁹. Itē q̄ ē dñs et de⁹ dauid: ac oīz
 v̄pore d̄ filius. Itē q̄ ſedz a dext̄ dī. i. i. eq̄litate
 maieſt̄ p̄t̄ oīpoter. Itē q̄ ōs ḡtes tot⁹ mū

di etiā inimicos p̄secutores et demōes iudicatuſ
 rus t̄. dī. Once ponā iiii. c. ſ. tē. Nec ſufficiat.
 O ḡp̄t̄ores. o xp̄i vos inimici primescite et peni/
 temi de p̄ctis ut ſiē amici xp̄i. alioq; erit h̄uilia
 ti tāq; ſcabellū ſb̄ pedibꝝ xp̄i i iudicio ad infernū
 O Lirca ſc̄bz̄ dī mādatōꝝ dilectōis. de q̄ tria dī/
 cit xp̄s i euāgelio. Prio dīc eē h̄ maximū. Sc̄do
 dīc cē p̄mū. Tertio dīc q̄ buic ſilē ſc̄dm. ſ. dili/
 gere primū. Et bz̄ hec tres q̄ſtōes occurrit p̄tra/
 ctāde. Pria q̄re q̄re mādatū ō dei dilectōe re/
 putat̄ maximū ſup oia alia mandata i lege. Ad
 q̄d r̄nēt̄ q̄ p̄cipue q̄ttuor r̄onibꝝ. Prio p̄t̄ alti/
 tudinē ſumā charitas qz ipa excellētior ē p̄ oīb⁹.
 j. Lor. xiiij. Nūc at̄ manet fides ſpes caritas tria/
 hec. maior at̄ hoīꝝ ē charitas. Prop̄fea Aug. xv.
 de tri. c. xvij. dīc. q̄ nullū ē iſto dei dono. ſ. chari/
 tate excellēt̄ ſine q̄ nil p̄ſit̄ alia. Idcirco ei⁹ p̄ce/
 p̄t̄ ē maximū. Sc̄do p̄t̄ cōphētōꝝ ois ſt̄t̄. qz bz̄
 Gre. dr. q̄yricz ſic dē vnu ſimplē bonū et
 p̄fectiſſimi ſia bona i ſe ſt̄t̄ ſic charitas cōti/
 net et cōphēt̄ ſe oēs ſt̄t̄. Exemplū. Si cōram
 mlti i arbore ſēvñ ſi radice ſic mltē ſt̄t̄ ſvñ ſi
 ſt̄t̄ ſi radice charitas. nec bz̄ aliqd viriditatis ra/
 m̄bōi opis niſi māſerit ſi radice charitas. Pro ſ.
 inde ut declarat idē Gre. vbi ſ. cū ipa. ſ. ſc̄t̄ cha/
 ritas extēdit ſe ad diligēdū deū. Charitas dī ſi ſi
 chara vñitas. qz deo vñit. cū ſo ad primū dila/
 taſ ūt̄ ſi dilectio. i. duoꝝ ligatio. Lū at̄ miserie p̄t̄ ſi
 cōpatit mifcordia ūt̄ ſi boī ſi gaudet vocat cō/
 ſt̄ulatio. cū at̄ aduersa p̄t̄ deū eq̄nimiſ ſolerat
 vocat patiētia. cū ſo bñſfacit odietibꝝ ſe benigni/
 tas ūt̄ ſi nō extollit h̄uilitas ūt̄ ſi obrepat ſupioris
 mādatō obedietia ūt̄ ſi execrat̄ turpia caſtitas ūt̄
 ſi refrenat gulā ſobrietas ūt̄ ſi discernit bonū et
 malū prudētia ūt̄. Nec Gre. Et ſic q̄r̄ charitas ōs
 ſt̄t̄ ſi ſebz̄. i. el⁹ p̄ceptū ē maximū. O ḡq; bo/
 nū ūt̄ ſic charitatē q̄ ſe ſebz̄ h̄o ō ſi bonū. o q̄ ſi
 mālus efficiſ ſe ſebz̄ p̄dīt. qz oīb⁹ ſt̄t̄ ſuaf̄. pp̄cea.
 Aug. ſup Job. ſer. ix. dīc. O q̄nta ūt̄ ſic charitas ſi ſi
 delit ſtruſtra habet̄ cero. ſi at̄ aliſt̄ recte habet̄ oia.
 Nec ille. Tertiū p̄t̄ depēdētia ton⁹ diuine legi.
 qz v̄dixit xp̄s i h̄ euāgelio. In his duobꝝ māda/
 tis p̄dēt̄ vñiuera ſer et p̄p̄be. Et p̄ncipali⁹ i dīſe/
 ctiō dei ad quā etiā primū dīleccio bz̄ reduci. qz
 primū diligēdū ūt̄ ſi deū et p̄t̄ deū. P̄ Pro ex/
 emplari declarat̄e notem⁹ ſi ſic narrat ſanc⁹
 Vincē. i. ſer. Joseph⁹ et iudei di. ſi in lege erāt p̄ce
 p̄ta affirmatiua. cclviij. et tot dīcū ſoſſa i corpe
 h̄uano bz̄ pbicos aliq; ſe. Precep̄ta aut̄ negatiua
 erat. cclvij. et tot ſūt̄ dies i āno. Et fm̄ pbicos ali
 q; ſo ſoſſa ſiml̄ ſi neruſ ſōputādo ſūt̄ tot. ſ. cclvij
 Nā ſe tradit magn⁹ Alb. li. ſuo de aīlibꝝ. Ner/
 ui p̄ncipales i boī ſūt̄. lxxvij. p̄ce q̄ ſe ſe min⁹
 tñ p̄ncipales. q̄ ſil̄ ſi nūero oſſiuz ſōputati forte
 resultare dīcū ſi pdictū nūez bz̄ pbicos. Sz̄ q̄re
 voluit de⁹ facere boī ſi tāto nūero vīc ſoſſiuz et
 neruoꝝ: niſi vīc; vt pt̄ et Vincē. ſ. ad significā
 dū q̄ ſic corp̄ h̄uano ſūt̄ ſoſſa ſoſſiuz a q̄bꝝ bz̄ ſoſſ

Dominica.XVII.post Pentecosten

studinē depēdētēz ad bona opa: sea anīa hūana sustentā p̄ dei mādatā r̄ oia et̄ opa depēdēt a forirudine charitati iterne. Proinde sic videmus oia opa multimoda q̄ bō facit reducunt̄. Prior ad decē digitos man⁹ r̄ pedis q̄b gradimur et opamur. Inde reducunt̄ ad binariū. s. nūez. q̄ decē r̄ decē digitū stinent̄ in pedib⁹ duob⁹ r̄ i mānib⁹ duab⁹. Tādē hec reducunt̄ ad vnicū cor: et q̄ pcedūt̄ oia opa r̄ depēdēt. Sic omnia p̄cepta r̄ oēs t̄tutes reducunt̄ p̄mo ad denariū decalogi r̄ inde ad binariū p̄ceptū dilectionis dei r̄ primi. indeq; ad vnicū p̄ceptū sc̄z dei a q̄ oia dependēt r̄ ppter quē sūt. Unū sic cor ē p̄ncipali⁹ membrū r̄ maḡ reputabile eo q̄ ab ipo depēdēt cetera. vel vivere vel mori. q̄ fm p̄bm cor ē p̄mū vivens r̄ vltimū moriēs: a q̄ alia mēbra habet etiā moriū r̄ operationē: sic charitas q̄ bz esse in corde ē p̄cepti maioris: vt pote a q̄ depēdēt alia viuere sc̄z i ḡra vel mori. Quarto maximū ē ppter exactionē i tētiōis finalis. Nam in oib⁹ mādatā legis r̄ alij̄ ogib⁹ dei qd̄ erigit aut req̄rit finalit̄ de⁹ nisi vt diligat̄ ip̄e de⁹ sc̄ies q̄ nō nūl̄ ipo amore dei hoies p̄nt̄ br̄ificari: vt dt Aug. Proinde r̄ sc̄tūs Bēr. de Sol⁹ amor ē quē erigit a nob̄ ds. siue etiā cū bñ ficijs allicit v̄l flagell⁹ corripit: vel sc̄ilijs instruit: v̄l mādat̄ astrigit: et q̄cqd̄ diuina lege idicit ad soſli amozē inducit. Subdit̄ q̄s. Solue ḡtributū amozis r̄ noueris deo satiffactū. Ipa ē em̄ v̄tus p̄ma cū q̄ nec op⁹ minū despicit. sine qua nec maximū acceptat̄. Nec ille. Unū p̄pea maximū ē p̄ceptū dilectionis. O ḡbō obfua illud tota aia.

Q̄ Sc̄da q̄stio ē quō bō mādatū dilectōis d̄f̄ ē p̄mū alioz mādatoz. Nā in p̄cepta decalogi q̄m̄ de⁹ scripsit̄ digito suo. Primū p̄ceptū ponit̄ Nō adorabis deos alienos Ero. rr. Sc̄dm. Nō assumes nomē dei i vanū. r̄ sic de alij̄. Nec in ea scribiſ istō. diliges dñm dei r̄c. Sz Deut. vii. habet̄ i explanatōe facta leḡ p̄ moysen. ḡ r̄c. Rñdēt̄ fm Ly. sup Matib. xxi. r̄ alios docē. q̄ bō p̄ceptū d̄f̄ p̄mū rōne dignitatis r̄ pfectōis ac intētiōis finalis: vt ptz et̄ pmissis rōnib⁹ el⁹ magnitudinis. Nā vt d̄r. j. pbicoz. Finis ē p̄mū in intētiōe: licet sit vltimū in cœcuriō. r̄ sic ptz. Exemplū ponam⁹. q̄ sc̄im⁹ q̄ br̄itudo celestis nō dat̄ hoī nūl̄ post mortē: r̄ enī p̄mo in vita ista p̄ intētiōe pcedit penitētia hic faciēdā. q̄m̄ p̄mo p̄cipit bō p̄mū br̄itudinis. r̄ ppter illud incipit penitēre: vt i celo postea hēat gaudere sine fine. Unū iste p̄positiōes si q̄dez sūt mirabiles: tñ sūt ve rīc. q̄ null⁹ bō post mortē puenire in celū nūl̄ anī morte ascēderit̄ in celū: b̄ ē nūl̄ in vita p̄ intētiōe debitrā r̄ penitētia p̄us voluerit̄ ē in celo fm ḡram dei. r̄ sic p̄us inrrat̄ p̄ intētiōe in celū. Itē ista eriāz ē vera q̄ null⁹ sc̄tūs p̄t store in padiso dei nūl̄ vna die inchoata in p̄senti: b̄ ē nūl̄ vna die eternitatis q̄ ibi nūq̄ erit nor. Unū Ps. Melior ē dies vna in atrijs trijs sup mille. Quā bō hic debet inchoare p̄ charitatē q̄ nūq̄ excidit. j. Lor. xiij. R̄

Tertia q̄stio est quō p̄ceptū de primi dilectione dicit̄ ille p̄cepto dilectōis dei cū hoc sit mai⁹ omnibus. Rñdēt̄ fm docē. q̄ xps nō dixit q̄ sit par vel egle. q̄ ut patuit: diligere deū est oīb⁹ p̄mari mū: vt pote de summō bono sc̄z deo diligēdo. Sz dīx̄t̄ q̄ est sile triplici rōne. Primo q̄ est de diligēdo hoīe q̄est factus ad similitudine dei. Secundo q̄ est de aciu 2sili sc̄z de sancta dilectione. Ideo dicit Lbrys sup Martib. Qui boiem sancte r̄ honeste amat simile est sicut q̄ deū amat. q̄ imago dei ē bō in q̄ de⁹ diligēt̄. recte sicut rex in sua imagine honorat̄ vel in filio suo amat. Tertio q̄ dilectio vna sine altera haberit nō p̄t sicut nō p̄t homo vno pede ambulare: sed duob⁹ bñ currit. Ideo q̄z originē. dicit. Illo p̄t deū odisse q̄ hoies amat q̄ ppter deū illū amat. nec deū amare p̄t q̄hois minē odit. q̄ odicē 2tra dei p̄ceptū agit. Propter qd̄. j. Joh. iiiij. Qui dīc. q̄ diligō deū: et̄ fr̄t̄ suū odit mendax est.

S̄ Lirca tertii de ordine q̄ debem⁹ diligere primū notandū. q̄ sup illud Lanc. j. Ordinavit in me charitatē Bern. dicit. Ordinavit de⁹ chāritatē tripliciter. Primo ut sc̄iamus qd̄ p̄us v̄l poster⁹ diligam⁹. Secundo qd̄ min⁹ vel magis amem⁹. Tertio qd̄ ppter se aut ppter aliud amare debeamus. De ordine charitatis satis patuit dñica. r̄j. sermōe. j. T. U. Sz restat de ordine dilectionis. primi inq̄rere aliqua edificatoria ut sc̄iamus diligere debite. q̄ Aug⁹ dicit. Lcharitas nō est vera nisi sit ordinata.

Primo de primis 2iunctis r̄ extraneis.

Sc̄do de parentib⁹ r̄ filijs.

Tertio de virorib⁹ p̄p̄rijs.

Quarto de sp̄ualib⁹ viris.

Prima q̄stio v̄r̄ bō magis debet diligere extraneū. primū quē sat ē meliorē viruz r̄ p̄bū q̄z alij̄ quēlibi 2iunctū min⁹ bonū. Rñdēt̄ breuiē fm Rich. sup. iiij. di xxvij. q. vi. et etiā 2cor. Tho. ii. q. xvij. q̄ exq̄ ille melior extraneū ē bō magis p̄i quior. idēo manus bonū et charitate debem⁹ illi velle sc̄z maiorē gradū beatitudinis i celo. q̄ ad charitatē p̄tinet ut velimus iusticiāz dei seruari fm quā meliores maiorē beatitudinē p̄cipiat. Sz tñ q̄ ad affectū bō rādonabiliter p̄t diligere magis eos q̄ sūt sibi 2iuncti r̄ p̄serim patrē vel matrē ac p̄p̄ngōres: ita q̄ntētōri affectu possū velle q̄s 2iunctū fieret melior alio. r̄ sic ad maioris br̄itudinis gl̄az possit puenire i celo. Exemplū plū habem⁹ de xp̄o q̄ ap̄los r̄ elecos suos p̄dilexit q̄z sanguineos carnales eo q̄ illi erat meliores. Unū Matib. xij. ait. Que ē m̄ mea r̄ fratres mei. Et ifra. Quicūq̄ fecerit voluntate p̄is mei q̄ in celis ē ip̄e me⁹ frat̄ r̄ soror r̄ matrē. diligo sic frat̄ vel matrē. Propterea r̄ in collatōe bñficiū eccl̄iastici pl⁹ debet attēdi extranei dignitas bōnitatis q̄p̄inqtas sanguinis. viij. q. j. Moyses

Sc̄da q̄stio v̄r̄ bō magis d̄ diligere patres et matrē q̄ filios. Rñdēt̄ fm Rich. vbi Sz. q. viij. cc

Bonauē. ibidē. q̄t̄x̄s hō plā bñficia recepit a patre t̄ nřc q̄s a filio. Et q̄r etiā fīm ius diuinū pl̄ tenemur penitib⁹ q̄s filiis. io ceter⁹ paribi plus te nemur diligere pentes t̄ mag⁹ debem⁹ salutē eo rūpc̄rare q̄s filios. Uerūt̄ affec̄ru naturali p̄t̄ hō pl̄ inclinari ad filios: nū ḡt̄uisa dilectio mag⁹ ḡt̄uisa respicit pentes q̄s de⁹ p̄cepit honorari. Teria q̄st̄o v̄r̄p̄ hō tene⁹ mag⁹ diligere pentes q̄v̄r̄ ore. Rñdet̄ s̄z Rich. vbi sup̄.q.iiij.q̄ pl̄ deb̄t̄ ho norare pentes. q̄r mai⁹ bonū recepit ab eis. s̄ esse t̄ nueriri: t̄n affectu int̄siori p̄t̄ diligere v̄r̄oꝝ. iuxta illud Ben. q̄. Nō relinquer patrē t̄ matrē t̄ adb̄berit v̄r̄oꝝ sue. s̄.q̄ affectū. Un̄ peccat̄ qui amore v̄r̄oꝝ ej̄cūt̄ pentes ne curent̄ eos nec p̄ uidēt̄ in necessitatib⁹ illoꝝ. Quarta q̄st̄o. v̄r̄ hō pl̄ diligere debet patrē sp̄uālē q̄ carnalē. Rñ def̄m Rich. vbi sup̄.q.iiij.q̄ exq̄ p̄ carnalis est p̄ncipalior efficiēs cā esse nature. t̄ seq̄nt̄ esse ḡt̄. Sz p̄ sp̄uālē s̄ cā solū q̄ ad esse mysterij ali eu⁹ ḡt̄.io ceter⁹ p̄ib⁹ pl̄ tenet̄ diligere patrē carnalē q̄ sp̄uālē: pura p̄fessioꝝ; p̄lati ecclie t̄ hm̄oi n̄ q̄ sp̄uāles p̄ies p̄cipiūt̄ necessaria ad salutē sibi debet in talib⁹ obedire etiā oꝝ naturalē af̄fectū pentū. q̄r p̄ps dicit. Si q̄s am̄t̄ patrē aut matrē pl̄ q̄ me nō est me dignus. Explū habe mus de sanctis mule⁹ q̄ oēm affectū pentū v̄r̄oꝝ ris filioꝝ z̄p̄lerunt̄ p̄p̄ xpm̄. t̄ oia terrena ab dicarūt̄. Et p̄t̄poni explū de festo occurrit̄. v̄l saltē explū accipe de sc̄a Theodosia v̄gine. de q̄ narrat̄ in speculo ex̄p̄loꝝ di. viij. ex̄e. t̄.q̄ erat virgo pentib⁹ nobilissimis orta et pulchra. q̄ p̄ xpo multa tor̄mēa passa ē amāter. Et cū esset i ma⁹ re p̄cipitata sato magno in collo ligato. angel⁹ ei ad terrā reduxit̄. latūq̄ manib⁹ v̄go exportavit. Lūg gentes vellēt̄ cā retrahere a servitio di nō z̄sensit̄ s̄ martyrib⁹ adhesit̄. Un̄ tādē decolla ta est. t̄ mor̄ visa ē ex ore ei⁹ exire colūba auri splēdo: et pulchrior ad celū z̄scendēs. Eadē v̄o nocte pentib⁹ suis cū multis v̄ginib⁹ appuit inter q̄s Theodosia ip̄a erat iduta ciclade cādida ut n̄t̄ habēs crucē aureā in manib⁹ et coronā in capite et pentib⁹ dicit̄. Ecce q̄lis ē gl̄ia v̄n̄ me p̄uare vo lebat̄ et disparuit̄ in celū. Rogem⁹ ḡdñm t̄.

De eadē dñica Sermo sc̄ds. s̄.de diuīe dilectiōnis inducit̄ mira efficacia t̄ acq̄sitiōe.

Agister quod ē

mādatū magnū in lege: At illi iesus
Diliges dñm deū tuū. Mat̄b. xxiij.
t̄ in euā. bo. Sic Lbryf. dīc. ille debet interrogare de maiori mādato q̄ mīora iā ip̄leuit̄. t̄ preci pue dū hō iā fidē verā credidit̄ q̄ ē in xpo. q̄r fides ē fidamēt̄ oīm v̄t̄uti: v̄t̄ dīc Aug. de agone xpi an. ca. viij. Fides inq̄t̄ ē p̄ma v̄t̄us q̄ subiugat̄ aīam deo. deinde p̄cepta viuēdi sup̄ hō fidamen to p̄strūda sūrt̄ fiat̄ cēplū deo. p̄p̄ea ip̄iūdei q̄ nō credebāt̄ in xpm̄ nō recto ordine p̄cedebāt̄ q̄s

q̄rebāt̄ de mādato maḡcū t̄h̄ nec minora obser uabāt̄. Un̄ ips̄ dñs postq̄ ill̄ tr̄ndit̄ q̄ maximus mādatū ē de dei dilectione. Et sc̄dm de primi dile ctioē statim voluit eos t̄ oēs nos informare ad fidē diuīicatis t̄p̄i. pbādo p̄ scripturā Ps̄. put p̄t̄ in euāgeliō. Itaq̄ exq̄ euāgeliū h̄ agit de dile ctioē dei. Idcirco de ea tria mysteria nōtem⁹ pro

Primū dī incitatiōis. Sermōe.

Sc̄dm dī mirificatiōis.

Tertiū dī acq̄sitiōis.

L Circa p̄mū de incitatiōe ad deū diligēduꝝ t̄ etiā p̄cepta obseruādū: notādū. q̄ p̄cipue sūt̄ sex rōnes q̄b̄ hō q̄libet t̄ inducit̄ t̄ incitat̄ ad diligēdū deū t̄ p̄cepta diligēter obseruādū.

Prima dī rō amoris paternalis.

Secūda dī rō bonitatis eternalis.

Tertia dī rō 2ditiōis causalitatis.

Quarta dī rō donatōis vniuersalitatis.

Quinta dī rō expōsitōis diuīinalis.

Ultima rō felicitatis salutaris. Sed de rōne ista vlt̄ia agem⁹ ar. q̄.t̄ sufficiat̄ amore breuitati

Prima rō dī amoris paternalis. Nam h̄ sc̄im⁹ q̄ fili⁹ naturalē diligere patrē t̄ p̄avis naturalis incitat̄ ad diligēdū pentes. iuxta illud. viij. ethic⁹. Generat̄is ad genitū naturalis ē dilectio. Et claret̄ nō solū in hoībo h̄ etiā in brutis aīalib⁹. Sed q̄m de⁹ altissim⁹ ē n̄ p̄ sup̄ oēs patres alios. et triplicē. s̄.creatiōe: adoptiōe t̄ celesti hereditatē p̄p̄ q̄d nos xp̄iani orādo dicim⁹. P̄t̄ n̄ q̄ es i c̄lis. Un̄.vij. q̄.iiij.c. Ad mēsam. Lbryf. dīc. q̄ de⁹ sp̄cālē p̄ xp̄ianoꝝ q̄r alioꝝ p̄p̄ regeneratiōe. Jo ex ip̄a naturali lege filialis amoris debem⁹ diligere deū tāq̄ patrē amabilissimuz. O xp̄ian hō recoḡsc̄t̄ tuū patrē deuz. t̄ matrē beatā mariā ut sup̄ oia ames. Sz q̄rit̄ bic. Quid ē meli⁹ inter hec tria: an deū diligere p̄ eo q̄ creauit̄ nos: an p̄ eo q̄ redemit̄: an diligere deū. p̄terea q̄ ē obile cūt̄iū b̄titudinis t̄ bonū infinitū. Rñdet̄ s̄z Lbo. in q̄dlibeto. i. q̄.iiij.arti.iiij. in solutiōe p̄mi argu menti. q̄ diligere deū. p̄t̄ p̄ creatiōe ē p̄ncipiū roti us ē ad naturalē dilectionē pertinet̄. Sz diligere p̄ redēpōe ex sūma liberalitate pertinet̄ ad bñficiū gratitudinē. Diligere v̄o deū. p̄t̄ ē obiectū beātūtūdinis ē solū q̄t̄uit̄ dilectōis q̄ sup̄ oia ut sic dē diligif̄. p̄ter se eo q̄ infinitū bonū. In hoc ḡ marīmū meritiū p̄sist̄it̄ sc̄e ut diligam⁹ deū sum me bonū tāq̄ obiectū bñficiū p̄p̄ se nō p̄p̄ bñficiā. Sc̄da rō dī bonitatis eternalē. q̄r v̄t̄ dīc Bo eti⁹ de⁹ sol. t̄ etiā Aug. Unicūq̄ met̄i bñiane naturalē inserta ē veri boni cupiditas. Sz de⁹ ē sūmū t̄ eternū bonū in q̄ sūt̄ vniuersalit̄ oia bona Bnf. in monol. De⁹ ē sūmū bonū q̄ mai⁹ excoḡt̄i nō p̄t̄. q̄ ip̄m sūme debem⁹ diligere t̄ desiderare in q̄b̄ hēbim⁹ eternalē oē bonū desiderabile.

Tertia rō dī 2ditiōis causalitatis. q̄r v̄t̄ Aug. dīc. t̄ h̄. q̄.iiij. dīc. Hēc de⁹ creaturā rōnale ut sūmū bonū itelligeret̄ t̄ intelligēdo amaret̄. t̄ amādo poss̄t̄ dīcret̄ ac fruere t̄ eo sine fine. q̄r ḡad id 2ditiōis sum⁹

Dominica. XVII. post Pentecosten

ut deū amem⁹. et ob h⁹ dedit de⁹ vitā et rōnalē ani
maz⁹. idcirco amare debem⁹. Prop̄fca Bern⁹. O
hō cogita q̄le te fecit de⁹. nēpe fm corp⁹ egregiaz
creaturā. fm aiam imagine creator⁹. iſignit⁹ etet
ne b̄studinis capacē. Uade(inq̄) mibi amād⁹ ē
p̄ quē sū viuo et sapio. Dign⁹ plane mori q̄ tibi
iesu bone recusat vivere. Hec Bern⁹. U
q̄ ad amād⁹ deū sim⁹. creati nota q̄ h⁹ de⁹ oñdit
plurib⁹ signis in nob⁹. Pr̄io in corde qd⁹ sic cōdī
dit ut in feri⁹ sic strictū et clausū. sup⁹ aut̄ aptum
ad significād⁹ q̄ cor n̄r̄m debet p̄ amore claudi
ad istū et apte tēdere ad supna; h̄ ead deū et cele
stia. Un̄ Bre. xxiij. li. moral. diç. Luruū ē cor cū
ima appetit. rectū cū ad supna tēdit. Sc̄do ostē
dit in sanguine q̄ cor sḡ mouet in sanguine. ad si
gnificād⁹ q̄ cor nostrū sp̄ v̄lari debet p̄ amorez
in sanguis xp̄i recordatiōe q̄ redēpti sum⁹. Ter
tio oñdit in affectōe q̄ nō q̄escit nec p̄terā etiā si
oia bona m̄di haberet n̄li habeat deū. Aug. li.
p̄fes. Fecisti dñe cor meū ad te et iō inq̄tū ē donec
pueniat ad te. Quarro in corpe. qr̄ totū corp⁹ ad
supna erectū fecit in statura et suū amore in mē
bris oñdit p̄ decalogi obseruatiā quā desiguit p̄
decē digitos in pedib⁹ et etiā decez in manib⁹. Et
qr̄ totū corp⁹ in modū cruc̄ extētū fecit ut signifi
cat xp̄i crucēz denariū nūez p̄ceptoz q̄ significat
p̄. et l̄am. q̄ h̄ figurā crucis. O ḡbō xp̄iane a ma
xp̄z deū et sua p̄cepta. nō amares eu q̄ tibi locu
los daret v̄l̄ man⁹ cū talia mēbra nō habuisse.
sic pl⁹ in p̄posito. Quarta rō d̄r donatiōis uni
versal⁹. qr̄ de⁹ donauie nob̄ oia ad fuiēdū nob⁹. ḡ
z̄. Hic Hugo d̄ arra aie dt̄. Bia mea respice mu
du et p̄sidera si qd̄ in eo sit qd̄ tibi nō seruat. Dili
ge ḡ illū a q̄ tantū dilecta es. dilige illū in donis
suis q̄ tibi ab ip̄o donata sūt. Hec ille. Ite Aug.
li. p̄fes. Lelū terra et oia q̄ in eis sit dicūt mibi ve
te amem dñe. nec cessant clamare oib⁹ ut sine in
excusabiles. Hec ille. O ḡbō p̄sidera q̄nta bona
tibi de⁹ dedit aux̄. argenti: aialia z̄. ḡama de⁹
um. Si autē dicit. m̄bi de⁹ paupr̄ate dedit: ad
huc nibilomin⁹ amare debes. qr̄ in celo thesau
ri tibi dabit. Quinta rō d̄r expositionis diuin
nalis. qr̄ de⁹ tā mirabilr̄ amauit charitatē hois
vt seip̄m exponerz. p̄ ea emēda. p̄fca merito scri
bis. Job. viij. In h̄ appuist charitas dei nō qua
si nos dixerim⁹ deū: h̄ qm̄ ip̄le p̄or d̄lexit nos.
et misse filiū suū p̄pitiationē. p̄ p̄cis n̄ris. X

Lirca h̄ nota plura mira. Primū mix⁹ ē q̄ de⁹
tātū dilerit charitatē q̄. p̄ ip̄a exposuit seip̄m de⁹
sc̄dēdo in v̄gini v̄tez et assumēdo corp⁹ h̄uonū
passibile et mortale q̄ten⁹ hō reamaret deū. Se
cūdū ē q̄ ex amore charitatē pm̄sile se vinculari;
flagellari; crucifigi; mori et oia pati ut hō amas
ret deū. Tertiū ē q̄ q̄qd̄ assūp̄ite totū exposuit p̄
salute hoim ut amaret deū. s. corp⁹ in passioz. sa
guinē totū in effusionē. aiam in mortē. Un̄ Hus
go li. de charitate dīc. O charitas q̄ forte ē vincu
lū tuū. nescio qd̄ mal⁹ i laude tua dicere possū q̄

q̄ deū de celo traxisti. O vinculū magnū q̄ de⁹ li
gari potuit. nullū em̄ vinculū illū ligatū ad co
lūnā. nullū ferruz in cruce detinuist̄ nisi charta
cas affuisset. Hec ille. Quartū p̄creta mix⁹ ē q̄ si
qraſ. q̄li arte vel magister. o possit deū deducere
hō in infernū. Rūdet q̄ p̄ charitatē. Nā charitas
duxit deū ad limbū sanctoꝝ. parrū et adducit in
purgatoriū. ut sit in aiabō purgandis p̄ gr̄az. de
niḡ si posset esse q̄ hō existes in charitate in ifer
nū ponere deū i se ducerer i ifernū. qr̄. Job. viij
Qui manet in charitate in deo manet et de⁹ i co.
Un̄ Bern⁹. sup Lañ. di. Lcharitas ē vinculū q̄ de
us ligat̄. cul⁹ etatā ē dilectio q̄ si ei⁹ scintilla in in
fernū ponere tota ei⁹ amaritudo in dulcedinez
t̄ceret et tristitia in gaudiū. Hec ille. Ultimo de
niḡ icitat nos ad amād⁹ deū felicitatē rō et salu
brat̄ mirifice. de qua articulo sequet̄.

y Lirca sc̄d̄z d̄ mirificare charitas. diuīe no
tādū. q̄ charitas m̄tiplicia fac̄ mirabilia i boie
se h̄n̄tev̄ colligis et doctorib⁹. Pr̄io qr̄ p̄ctōrē do
copulat. Nā B̄ib. magn⁹. q̄. d̄ mirabilis scia di de
q̄ h̄ mirabile. s. charitatē officiū ē q̄r̄ p̄ctōrē de iſi
nira distātia q̄ distractab⁹ p̄ morale p̄ctm̄ a do ad
ducit et vnit cu do. Quid em̄ mirabilis? q̄ vniſ
uersa delicta op̄t charitas. Prover. x. O charis
simi qd̄ pl⁹ d̄stat a do q̄ p̄ctōr. qr̄ tāq̄ do ſtriūz
p̄ctm̄ pl⁹ fāt distracte q̄ celū et fra: et tēt̄ caritas pec
catorē? querēt mor do z̄iūḡit qd̄ mal⁹ et mirabi
lis? q̄ si celū frē statī z̄iūḡeret. O ḡcharissimi ḡi
as agam⁹ do q̄nos p̄ charitatē ibi z̄iūḡit. Sc̄do
qr̄ labore et oē difficile alleuiat. Aug. Laritalois
imania et difficultia leuia et p̄enn̄la fac̄. Erēplū d̄
apl̄is q̄ gaudebat in v̄berib⁹ p̄ xpo. Uc. v. Sitr
d̄ sc̄tis martyrib⁹ Stephano lauretio et alijs. Ter
tio qr̄ accidentia oia i bonū cōmutat. Ro. viij. Di
ligētib⁹ deū oia coopan̄t̄ i bonū. s. oēs mifie. oēs
passiōes. oēs moe⁹ et ace⁹. fortuna bona et aduer
sa et dolores. Et qd̄ ē mirabilis? etiā ip̄a p̄ctaz ma
la p̄missa aliqui i bonū cali p̄ueniūt̄. Ly. dt̄. qr̄ i
p̄nt̄ fortiorz h̄uilior cautiorz q̄s resurgit p̄ p̄ctm̄
et rādē i glia ad bonū fac̄ p̄ctōr. mēoria et q̄sur
rexit. sic cicatrices faciūt ad glia; milit̄ q̄ finalit̄
i bello triūphauit. Hec Ly. Quarro qr̄ sc̄ia; mi
rabilē et gaudiū i celo meret et p̄petrat; sic q̄si sim
plex vetula decedat i charitate q̄ beat̄ charitatē q̄
tuor ḡduū. et m̄gr̄ i theologia decedat i charita
te duo z̄ ḡduū. vetula illa h̄ebit clariorē et p̄fectiō
et sc̄ia; q̄ vissis i do et leticiā maiore q̄ ille theolo
gus; z̄ d̄ habilitib⁹ scientiē acq̄sitis m̄gr̄ pl⁹ habi
tur⁹. sit d̄ scia; z̄ h̄ ē modicū respectu scie d̄ do imē
diate habēde. Et rōnē h̄u⁹ assūḡt Tho. i. i. p. q. viij
arti. vi. qr̄ magnitudine charitatē vie sequit̄ i pa
tria magnitudo luminis glie. et sic icimior vno
ac vissio diuīe eentīe: et p̄ n̄s tāto plura scit et clas
ri⁹ ea q̄ in deo relucet ac z̄sequēt̄ maiore habe
bit delectationē et gaudiū. O ḡ q̄ stultū est negle
cta charitate scientiā querere magnis expensis.
Quinto qr̄ merita magna etia de oē modis

Sermo

eo acquirit et accumulat et sic sume dicit. Unde Aug. in quodam fmo dic. Laritas est dulce et sa/ lubre vinculum metu sine qd diues paup est: cu; qd paup diuissim. e. aux habet i archa diuies. quod deu habet i scia diues no. Idem dic. Non nicro/ sitas oper: no diacuritas repon: s; maioz cari/ tos augt meriti et pmi. Exemplu habem. Lu. xxi. de vidua q misit in gazophilaciu duo minu/ ta ere. et ut ips dicit pl meruit qd oei diuites ma/ gna miten. Un caritas fac eti hoes nibil habet/ te debonis exteriorib; qd tantu mereat de pmi eo/ sentiali qntu meret ali qd multu dat. ut pte i co/ q vellet ex mag caritate dare. c. floren. p deo sed/ no habet vni poss dare: tal pot mereri tantu qntu/ illeq dat accu. et b vez est qd ad pmi esse entiale qd/ debet radici caritas et bone voluntat. vni Grego. No est ap deu vacua man a munere si archa/ cordis fuerit plea bona voluntate. Verutem quo/ ad pmi occidetale ille meret pl qd actu dedit ex/ caritate eqli. qd meref pmi esse entiale et insup ac/ cide tale. p ope exteriori. Sexto qd aliena bona fa/ cit esse sua et coicat. Bern. Laritas est vni largi/ tia qd oia facit cōia. iuxta illi ps. Particeps ego/ su oim timentiu te et custodiētum mādata tua. Jein eppla de caritate idem Ber. O caritas nem/ nopolias suis bonis. et tu omnia rapis. nullus au/ fers sua et oia facis tua dū bonu i alio dilig. iō. Sic. in pastoral. dic. Hinc p̄sent iudi qnta vir/ tunis si caritas qd alieni laboris opa nra facit si/ nenio labore. qd tuu e p laborē meū erit p amo/ re. Exemplu de mēbris corporis qd oia p ynitonē ad/ caput et stomachū coicat illoz opa scz spūs ania/ les et vitales nutritionē motuz; et hmōi. O ergo/ bo aduerte et mirabilia opa et efficaciam caritatis/ et agnosce qd maxime valeat ad salutē: et tene cā. Z Lirca tertiu de acq̄lito de caritate. qrit qd liter/ possebo acqrere tantu donū. s. Actutē caritatis/ diuine. Ad qd r̄ndet qd ad acq̄rendū verā et ḡtuicā/ caritatem regunſ sex. Primū est. s. affect ab oī/ p̄to expurgatio. ps. xvi. Qui diligite dñm odī/ te malū. Un Aug. sup Job. ome. viii. dic. Larit/ as et mortale p̄tem opponunt: nisi vnu radicie/ euillu fuerit altrex plātari no poterit. hec ille. Scdm est bñficioz dei recordatio. Aug. dic. Ad/ dilectōem dei in nobis excitandā et nutrīdā nil/ meli esse cognosco qd bñficioz dei recordatoez. qd teste ps. In meditacione mea. s. de bñficijs dei/ recordatois. s. caritat. Terciu ē crucis xp̄i/ et passio et deploratio. Un Bern. Sup oia te mi/ bi amabilē reddit o bone iesu calix passiōis que/ bibisti op redēptōnis nre. Ad id exemplu hem/ in bñficioz iesu et passiōis xp̄i sumo arsit amo/ re. Un qd doctor dicit. O bo vis scire vbi possit/ emere tibi amorē dei recurre ad apothecā cruci/ et habebis. Exemplu defenice narrat phisolog. qd est avis vnicā i mūdo. qd cū sentit se defecisse p/ semio vite annoz. dc. xl. d. qrit sibi ligna aroma/ tica et ponit. et soli feruore flāte austro alez su/

arū insufflatōe flabelli accēdit et se i eis oburfa/ cit et incinerari. de cuius cinerib; alia sibi p̄silis/ ausi nascit. Sic hō xpian⁹ debet qd re ligna aro/ matica i corde. s. ligni cruce xp̄i et coronā spineā/ et alia mysteria passiōis vi se ardere faciat cari/ tate vloq ad mortē. p xp̄o ut resurgat i glie nouis/ tate. Quartu ē decalogi obfutatio sine qd non/ pot esse caritas. Job. xiiij. Qui fuat mādata ille/ est qd dili. tē. Quintu ē extranei amoris extirpa/ tio. s. amoris mūdani carnal⁹ et hmōi. qd re scribi/ tur. i. Job. ij. Si qs diligit mūdū no est caritas/ p̄is in eo. Sextu ē frāne mādā exhibitio. Nā. i. Job. ij. In h̄ cogūm⁹ caritatē dei. et post/ pauca. Qui habet subam mūdi huius: et viderit/ frēm suū necessitatē hie et clauerit viscera sua ab/ eo quō caritas dei manet i eo. Rō qd paupi/ dam⁹ xp̄o dam⁹. et sic i paupe xp̄m diligim⁹ deu/ verū et p̄ seqns caritatē habem⁹. Un ips dicit/ Mat. xv. Qd vni et mīmis meis fecistis mībi/ fecistis. et Exemplu narrat Greg. li. dyal. qd qdā monach⁹ noī Martin⁹ cū visitationis/ fratrū causa cederet ad qdā monasterū. ecce in/ via inuenit quēdā leprosu valde deformē volen/ tē ad hospitiū suū ire. s; no poterat p̄ lassitudine. cu⁹ misert⁹ vir dei cūdē pallio suo p̄ectū super/ hume p̄ leuauit et portauit. Lūq monasterij iōz/ forib; appropinq; abbas monasterij voce ma/ gna clamauit di. subdit⁹. Accurrite ianuas mo/ nasterij cit⁹ agite: qd frat Martin⁹ venit dñm/ portas. Mors ve Martin⁹ ad monasterū ve/ nit is qd leprosus esse putabat de collo ei⁹ exili/ ens in ea specie apparuit qd ab hoib; cogisci solet. Et ad celos Martino vidēre rediit: eidēq; dixit. Martine tu me no erubuisti sup terrā ego te no/ erubescā sup celos. Idem aūr martin⁹ narravit qd/ cū porrauit pond⁹ mīmē sensit. O si inq dñs fo/ rescuissim pedes ei⁹ tenuissim nec dimisissim. Nec Gre. sup. O xpianē disce acqrere caritatem/ Rogemus ergo dñm ut tē.

De eadem dñica. Sermo. iij. scz de caritatis/ ap̄ deu acceptatōe vitate qd ac qlitate ḡtuta.

It illi iesus .dili

a ges dñm deū tuū ex toto corde tuor i/ tota aia tua et i tota mēte tua. Mat. xxij. et i euā. Mādatū dilectōis iūgēs dñs iesus/ oib; nob̄ qmēdat caritatē ut p̄ eā deo placeam⁹. De qd Prosp. li. d. vita xp̄la. et h̄ de pe. dist. ij. c. caritas ē vt mībi vīdē tē. dic. qd caritas ē lūma ac/ tionū bona: sal⁹ mox finis celestū p̄ceptoz. qd. s. oia p̄cepta. p̄fē hūc finē sūc iūcta vt deū dīl/ gam⁹ et p̄fē deū prim. subdit qd caritas ē mōs/ criminū p̄mū p̄fectoz: sine qua null⁹ deo pla/ cit: cum qua aliquis peccare no potuit nec pote/ rit. Glo. i ea p̄seuerādo no pot qd mortali pecca/ re qd caritas et p̄tem mortale p̄ria sūc nec possūc/ simul iesse eidēlicē vita et mōs. Merito ḡ christ⁹

Dominica.XVII.post Pentecosten

dñs interrogat⁹ de maximo mādato. Dicit h̄ qd̄ ponit in themate. qz ait iesus. Diliges dñm z̄. ut p̄z i euāgeliō. Itaqz de charitate dei p̄ter ea que in priorib⁹ sermonib⁹ regimur tria mysteria notabimus p̄ hoc sermone.

Primum d̄r diuīne acceptatiōis.

Secundū d̄r debite verificatiōis.

Tertū d̄r gratuite q̄lificatiōis.

A Lirca p̄mū de diuina acceptatiōe sc̄z charitatis. De q̄ p̄t etiā aliud ponit thema illud. Proverb. viii. Ego diligētes me diligō. vel illud Job xiij. Si q̄s diliḡt me sermōes meos seruabit et patet me⁹ diliḡt eū z̄. Unū h̄ occurrit q̄stio ut p̄ h̄ diliḡs deū p̄ ipam charitatē infusam sic necessario accept⁹ deo ⁊ dilect⁹ ad vitā eternā. Rō q̄stioē. qz de⁹ nulli obligat⁹ nec p̄t necessitari: cū sit libere voluntaris. cui nullus p̄t resistere. ergo p̄t facere ut hominē etiā diligētē deū: p̄ de us nō diligat. vel q̄ sic diligat q̄ eidē nō p̄ponat benefacere vitā eternā dando. Sed in contrariis sunt scripture p̄scripte. Unū ⁊ Aug. in solilo. dicit De⁹ cā bon⁹ est q̄ neminē derelinquet nisi prius derelinquaſ. qd̄ ḡtēnendū est de istis. Ad hec r̄n def fm̄ gran. Maro sup. i. dīs. xvij. q. y. Primo q̄ de⁹ loquēdo absolute vel fm̄ potentia absolu ta nō p̄t necessitari vel obligari ad diligēdū vel acceptandū ad vitā eternā hoīez diligētē. sicut patet in rōne obiectionis. Nā Ro. ix. Ap̄lus dicit Lui⁹ vult misereſ ⁊ quē vult idurat. hoc nō cauſatiueſ p̄missiue. qz indurari p̄mitit nec p̄hibet. Et subdit. Voluntati cīm̄ eius q̄s resistet. Etē plū ponit. An nō habet inq̄t potestatefigūluti ex eadē massa facere aliud quidē vas in honore aliud in p̄tumelā. Et sic patet. qz de⁹ nō necessaria diligit se diligētē. nec etiā necessario absoluto odit p̄tōrē q̄ ipm̄ deū odit ut eu; dānet ad p̄nā eternā. Exemplū ponit idē frā. Sicut rex vel alij dñs p̄t actu odire malas p̄dictioēs alicui⁹ sui servi: ut pote qz est inēdā v̄l' fraudulētē aut iracudētē z̄ h̄mō: tñ ipm̄ hoīem nō odit nec abūcit. z̄ si odit nō ex necessitate odit. z̄ si eundē puniri vult fm̄ legē nō necessario punit. Sic in p̄posito deo dicēdū q̄ nō facit talia necessario: sed ex ordinatiōe diuīna ⁊ nō ex actu passiōe siue dilectioē siue odij. qz de⁹ sic ordinare voluit ut hō existens in charitate diligat. ⁊ nō existens in charitate ſz in p̄tō: deo odit ad penaz. Sicut si rex ordinaret q̄ miles fidelis remunere ⁊ infidelis puniat. hoc effet ex beneplacito regis talem legē statuerit nō ex passiōe nec necessitate: sic et deus statuit ex beneplacito. Secundo ergo dicendū q̄ loquēdo de ordinata potētia nō p̄t facere ut nō diligat ad vitā eternā hominē existentē ⁊ per severantē in sua charitate. Ratio fm̄ eundē frā cīscū est. qz esse in charitate ⁊ nō esse char̄ deo v̄l' acceptū ⁊ gratū ad vitā eternā vident⁹ implicare contradictionē. qz esse deo char̄ est effect⁹ formalis charitatis. sicut esse gratū ē effect⁹ formalis grē.

Proinde si q̄s est in charitate eoip̄o est deo charus. sicut si q̄s est in grā eoip̄o est deo grā. Unū sicut nō p̄t esse q̄ habēas albedine in se nō sit albus. ⁊ ecōverso q̄ est albus nō habeat albedine in se; ita ⁊ in p̄posito. Dicendū ḡq̄ de⁹ licer nō ex necessitate absoluta: sed er liberali ordinatiōe diliḡt se diligētē ⁊ potētia ordinata nō potest nec faciet aliter sed q̄ diliḡt eū a q̄ diliḡt ⁊ q̄dū diliḡt ab eo. O ḡbō secure tene hoc q̄ si diliḡt deū diliḡris ab eo sine dubio ad vitā. O q̄lis gratia hec tibi. o hō si tu fore diliḡs regē nō sequit⁹ q̄ ḡ rex diligat te; sic ⁊ de donis mūdanis. Sed hoc certissimū ē q̄ si diliḡs deū diliḡris a deo in re gnū eterne vite. B Sed vñ hoc clari⁹ possit p̄bari. Notādū q̄ plurib⁹ signis p̄baſ q̄ de⁹ certitudinaliter diliḡt homines se diligētē ⁊ nō p̄t odire q̄dū sunt in charitate.

Primum signū p̄ceptiōis.

Scđm signū redēptiōis.

Tertū signū vocatiōis.

Quartū signū gratificatiōis.

Quintū signū ordinatiōis.

Ultimū signū reprimissiōis.

Primum signū d̄r p̄ceptiōis. qz deus id p̄cepit s̄b necessitate salutis: vt sc̄z ipm̄ diligam⁹ rōto cor de. Et hoc ideo vt p̄ charitatē simus deo char̄ et grā. Sed qm̄ vt Ans. dicit. Deus tāte veritatis ⁊ bonitatis est q̄ neminē p̄t fallere nec falli p̄t ḡdiliḡt se diligētē. alioqñ nō p̄cepit se diliḡt. O itaqz hō xp̄iane interrogō te si tibi deus prece p̄isset facere superbiā aut auariciā: v̄lurā: rapi nā z̄. aut luxuriā ⁊ h̄mōi virtuosos ac⁹. nonne li bēter faceres talia mala q̄ sunt p̄tra naturā hūnā. qz ⁊ corp⁹ destruūt ⁊ aīaz hebetat⁹ ⁊ debilitat⁹. Ut qd̄ ḡ nō vis hoc optimū facere ad p̄ceptū de⁹ ut diligas ipm̄ ad vitā. Scđm signū redēptiōis. qz cū essemus inimici dei recōciliavit nos xp̄s deo patri in sanguine suo Ro. v. ḡ fortiori cū fuerim⁹ amici dei p̄ charitatē diliḡt nos. Jo certū est q̄ veraciter amat se diligētē. Ternū signū vocatiōis. quia deus vocat etiam malos odiēt. ad suā charitatē ⁊ querit eos. ḡ fortiori diliḡt diligētē se. q̄ etiā inimicis bīfaciat Mat. v. Quartū signū gratificatiōis. quia charitatē verā gratificauit ⁊ p̄iūt grē adeo ut vna sine altera esse nō possit. ideo nomie charitatis sepe sis gnat⁹ grā. quia charitas dicit q̄si charitas nō sc̄z aīt deo p̄ grā. qd̄ nō foret si de⁹ nō diliḡt se diligētē. Quintū signū ordinatiōis. qz deus sic ordinavit ut volūtas sit recta in hoc q̄ nō velit nisi recti⁹ moraliter. ⁊ nō malū et natūra sua. quesi malū vellet eoip̄o esset nō bona volūtas: vt patet p̄ Aug. sup. Job. sermōe. xl. ⁊ in enchi. S; qm̄ volūtas diuīna ē sūmerecta. deni q̄ et act⁹ charitatē dei ē sūmerect⁹ ex natura sua moraliter ⁊ necessario. qd̄ em̄ recti⁹ q̄ diliḡeret sūmū bonū. Sequit⁹ ḡq̄ volūtas diuīna cū s̄treſtūtissima nō possit odire caritatē dī. O ḡbō diliḡt

Bermon

LIII

deū et diligenteris. Nā quare dattib⁹ deus vt dill⁹ gas eū gauit qđ extēpo nō posses nisi p̄fca vt tibi retribuſt sicut dīc Greg. Stude ḡdiligere dū voluntatē e⁹ plēdo. Sertū signū repromissiōis sūr cōmīnacōis nā i oīb⁹ ſcepturis deus p̄mitteſt diligētib⁹ vitā cēnā. et cōmīnatō nō diligētib⁹ penā eternā. Sed qm̄ ut dīc p̄s. Fidel⁹ dē⁹ i oīb⁹ v̄bis ſuis et ſctū ſi oīb⁹ opib⁹ ſuis; et rō etiā id dīcāt. ḡfidelissim⁹ dē⁹ amat ſe amātes ad vitam Null⁹ ḡ fidel⁹ deū diligēt debz de b̄ hēſitare. Et emplū ad hec narrat breuiſ lib. de incēna querſtōeg Bermon. q̄. l. qdā de b̄ valde rēptabat et anſtus erat v̄t̄ etiā deo dilect⁹ et finalē pſeueraſt ſepē de b̄ orabat deū. Et die qdā dum cū laſtymis oraret ſup b̄ pſtraſ audiuſt in ſpū voſtē dicat ſibi ſic. Si b̄ ſcires qđ faceres. fac nunc (cū nclſis) qđ faceres tūc. l. cū ſcires et ſecur⁹ eris. Hoc diceret q̄ b̄ p̄ dei caritate ſp̄ debz bñfacere et ſpare q̄ dē⁹ diligūt cū et retribuit ei i vita etiā na dumō bō caueat p̄tā mortalia; et pñiam de petis agat; et ſic moriaſi gra. Hoc audito ille q̄ ſuit aio; nec ampl⁹ voluit ſcire ſecreta dei talia.

L. Lirca ſcdm de h̄tate debita caritas inq̄ redū c̄. q̄ pbaſi boie vera fore diuia charitas; Nā ples ſue boies q̄ putat ſe b̄ ſe caritatē ſz faci et nō habet. Propreſa Greg. ome. xxiij. dīc. Ad roſmentipos fr̄is charifum ſt̄orū redite. Si deū te amat ex gracie. nec tñ ſibi aliq̄ ſredat q̄cquid ſibi anim⁹ ſine opis arreſtatione r̄ndeat. de dilectione ſt̄ororis lingua mēſ et vita regrāt. Hoc ille. Un̄ notādū q̄ ad verā dei dilectionē q̄tuor requiriunt necessario ſine q̄b⁹ nō p̄t eſſe v̄a caritas.

Prīmū eſt fides vera catholicā
Scdm eſt pura et bona pſcientia
Terciū eſt p̄cepto et obſeruātia

Quartiū eſt dilectio fraternalis et amicitia

Ei de his patet auētib⁹ ſcripture. Prio nang⁹ ſine fide v̄a catholicā nō p̄t eſſe v̄a charitas. q̄r Neb. ij. Sinē fide ipſo pſſible ē placere deo. Undō ſis bereti ſt̄lmarici et ſt̄ideles nō habet veram caritatē. Un̄ Aug. xxvij. q. i. c. oēs. h. et his. dicit q̄ rbi deſt vereſidei agnitione falſa virt⁹ etiā in optimis morib⁹. Secdo q̄z caritas vera eē nō p̄t rbi mala pſcia et p̄tē morale. q̄ apl's dīc. I. Thm. i. Finis p̄cepti ē caritas de corde puro et ſcia bona. lab oī ſp̄tē mortalī mūda. vñ ad caritatem regrēdā necessaria ſpnia. Tercio deſtigis ſine p̄cepto et obſeruātia nō p̄t eſſe v̄a caritas xp̄o teste Job. xiiij. Qui b̄ ſādātā mea et ſeruat ea ille ē q̄ diligite me. q̄ nō diligit me ſimōes meos n̄ ſtar. Un̄ z. i. Job. ij. Qui dīc ſe noſſe deū et ſādātā c̄t nō custodit mēdar est et eo v̄itas nō ē. q̄ aut ſeruat v̄bū et ūt̄ i eo charitas dei pſfecta ē. Hec ibi. z ſic p̄z. Quarto etiā caritas ad deuz ſe vera nō p̄t nisi q̄ ſt̄ diligat et ſt̄ ſp̄tē v̄l. p̄imum ſuū. q̄ ſcribif. i. Job. iiij. Si q̄ ſdixerit q̄r diligō deū et ſt̄ ſuū ſuū odit mēdar ē. q̄ em̄ nō diligit fr̄ez ſuū que v̄det deū que nō v̄det quo p̄t diligere

Hec et p̄la ſibi D. S̄ di. q̄re bō nō p̄t deū diligere ſine obſeruātia p̄cepti et exiſtē ſi p̄cepto vel i p̄cepto ſine obſeruātia mi odio. Lū em̄ ut Aug. ome. de martyrib⁹ dīc. Nā tā in p̄tē hois ē ſic amare quē velit. et quia ego volo deū diligere. p̄p̄ et ūt̄ bonitatē q̄uis c̄t p̄cepta nō ſerue v̄l p̄ceptm nō relinquā. cur ḡ non p̄ſſim diligere ſic deū. Exemplū capiam⁹ de rege aliq̄ quē poſſum diligere. p̄p̄ et ūt̄ bonas p̄ditioſes; puta q̄r verar ē et caſt⁹ aut dunes et potēs q̄ ſuis legē et ūt̄ ſia ſeruare nolim q̄r ḡua videtur. Sed ad hec r̄ndet q̄ nō eſt ſilē de rege terreno et de deo. q̄r rex terren⁹ nō vider nec iudicat cor ho minus et ſecreta p̄tā ſz maniſta. S̄ de⁹ manſat ut amētoto corde. tota aia. tota mēte. et oībus virib⁹. Et ſic de⁹ q̄ ſia ſider nullū p̄ceptm cōcedit; ſz totū vult hois ſic obligatiū ad ſua ſia p̄cepta. Un̄ bō exis i ſolo vñico m̄ortalī p̄cepto vel in vñi p̄cepti trāſgressiōe nō p̄t deū v̄e diligere ut oñdi ſrōe et exēplo. Prio ſrōe ordiātōis quia de⁹ ordiāuit atq̄ legē ſtatuit ut ſ. diligat nō alie niſi q̄ ſcepta ſeruēt. ſic bō redaſt dign⁹ vita etiā. Juxta illō Mat. xix. Si vis ad vitā igredi ſerua mādata. Ideo ſolo affectu diligere deū ſi ſi ne oge mādata ſi nō ſufficit. Secdo ad idē poſnam⁹ exēpla. Dic mihi oī tu bō p̄t ne b̄ fieri ut i vna domo dñs et ſeru⁹ vel vir et v̄x ſoſſin ſe diligere pacifice qñ q̄cqd vñ ſult alter ſt̄ium vult et facit. Et certum ē q̄ fieri nō p̄t dilectio et p̄t̄ nli ſz cordiō. q̄r. ix. etb. Lōcordia ad amicitiā p̄inet. Quō ḡp̄t̄ eſſe dilectio caritatis int̄de um et hois cū de⁹ nullū p̄t velle p̄ceptm i ſuo baſbitaculo. i. in aia. bō aut̄ peccatū vult. Icē qual̄ ell̄ ſt̄ dilectio dicere q̄ te diligō; et tñ te de domo tua cofuſibilē expellere et occiderē. Sic eſt in p̄ posito; q̄r p̄ omne peccatū mortale de⁹ expelliſ ab aia et ſp̄s crucifigif. Hebre. vi. ergo ſc̄.

E. Lirca tertii de gratuīa q̄litate queritur q̄liter debeat bō xp̄ianus deū diligere ut ſit in ḡtūta caritate et meritoria vice etiē. Ad q̄r r̄ndet q̄. ſ. bō ut ſit deo ūt̄ et dign⁹ ad vitā eternā debz deū amare ſextupliciti p̄cipue. ſ. Primo debz ſuū p̄ ſia diligere. ita q̄ nil equē deo vel ſup̄ deū. q̄r nullū creature amore debz deū offendere. Seſtū debz amare pure. p̄p̄ ſe; q̄ ſi q̄ ſis deū amat p̄p̄ aliqd aliud. pura ut ſibi bñfaciat mercenarii ſi amor eſt et facit deo ſt̄umelā q̄r illō p̄ſſert do q̄m p̄pter q̄d vñūq̄d q̄ ſt̄ale et ip̄m mag. i. poster. vnde de⁹ p̄p̄ ſe diligend⁹ eſt. Tercio debz amare integrē ita q̄ nullū p̄ceptm mortale vult et deū ſz ſia ſcepta integrē ſeruer. Iaco. ij. Qui offendit i vno face⁹ eſt omniū re⁹. Quarto recte cōformādo ſe volūtati diuine. ut q̄ amat bō nō nli p̄pter deū vel citra deū amet. vñ Aug. dīc. Miñus tē dñne amat q̄ ſecū aliqd amat q̄d nō p̄pter te amat. Proinde recti amorē habet qui vult omnia que de⁹ vult nos velle. et oī ſia que de⁹ nō vult nos velle. hoc eſt in omnib⁹ obedire deo et cauere p̄tā ſia. Lōtra b̄ ſacūt q̄ murmurans

Dominica. XVII. post Pentecosten

stra deū i aduersis. et q̄ pl̄ diligūt filios v̄l filias
aut honores debito nec p̄p̄ deū vel nec fm̄ deū.
talia diligūt. et si auferūt a dō p̄ morte ipatētes
sūt. nec volūt p̄formari deivoluntati. Quito deb̄
hō deū amare arduo ope. Un̄ dīc Gre. ome. xiiij
Amor dei nūq̄ p̄ cōociosus. Dp̄af em̄ maḡ si ē
si hō op̄ari renuit amor nō ē. Nā pbatio dilecti
nis ē exhibitiō op̄is. Nec ille. Ex̄plū legit̄
de b̄to Fr̄acisco q̄ amore diuino fervens sepi⁹ ad
f̄ses dicebat. Incipiam⁹ f̄ses nūc iā seruire dō et
b̄n̄ ogari. q̄ nibil ē qd̄ v̄sq̄ hacem⁹ fecim⁹. Iēse
mel̄ uocat̄ fr̄ib⁹ mulf̄ ait. Rogauī dām ut mi
bi (inqt̄) dignaref̄ ondere qn̄ lū seru⁹ ei⁹. s. dīlect⁹
et qn̄ nō. s. in rātū. Nā nibil aliud velle (inqt̄) q̄ cē
seru⁹ ei⁹. s. accept⁹. Iēs ā dñs benigna dignarō
ne r̄ndit mibi. Seruū meū. s. ḡtū t̄ pfectū veraci
ter te cē coḡscē cū sc̄ta cogitas vel loqr̄ vel legis
vel op̄ar̄. et p̄ qn̄s nō cēm̄ fu⁹ dī qn̄ oino ocierer
Jō o fr̄es hec vob̄ iſinuauit ut corāvob̄ possim̄ ve
recūdari qn̄ videbit̄ me deficere i aliq̄ p̄dictio p̄.
Hec scribūt̄ i spe. exē. di. viij. exē. ix. Lū ḡ audim⁹
tale sc̄tm̄ t̄ sollicitū fore i charitate imitemur ca
rissimi salte q̄ ad ea q̄ necario reqr̄uit ad charita
tē vt op̄emur qd̄ et p̄cept̄ tenemur. Ultio dī hō
deū amare stabilissime. ita q̄ a dei amore nūq̄
excidat etiā in aduersis. vt dicat ill̄d R. viij. cū
Bp̄lo. Quis nos separabit a charitate xp̄i tribula
tio an agustia an fames an gladi⁹ r̄t̄. Et cū Job
xiij. Etia si occiderit me de⁹ in ip̄o sp̄abo. s. ipsuz
amādo. Nā t̄ Hugo dīc. Etia si in ifernū pone
ret me de⁹ adhuc velle eū si cēt possibile. p̄pter ei⁹
bonitatē amare. Rogem⁹ ḡkpm̄ r̄t̄.

Dñica eadē Sermo q̄rtus sc̄z de charitatis p̄
eminētia in deficitia t̄ augmentatiōe.

Iliges domi-

d̄ nū deū tuū ex toro corde tuo t̄ in to
ta aia tua t̄ in tota mēte tua. h̄ ē ma
ximū t̄ p̄mū mādatū Math. xij. t̄ in euāgeliō.
Dñs nr̄ iesus xp̄s volēs nos ad salutē instruere
cū interrogat̄ fuisset p̄ phariseos qd̄ cēt mādatuz
marimū in tota lege dei. r̄ndit. Diliges dñm r̄t̄.
Et b̄ p̄ oib⁹ comēdauit ut sciam⁹ q̄ hō nō nūl p̄
amore r̄vēr̄ fer̄t̄ in deū. t̄ sine amore dei vana sūt
oia. Jōq̄ Aug. dīc Pōd⁹ meū amor meus eo fe
ror̄ q̄cūq̄ feror̄. h̄ ē dicere. q̄ sic graui⁹ p̄d⁹ fe
rūl deo. sūl t̄ levia surſū; sic amor p̄d̄erolus ter
renop̄ trabit hoīs ad ifernū. amor aut̄ celestuz
trabit surſū t̄ cēdit ad deū. Jō idē Aug. dīc. O bo
ne iesu qd̄ tibi sū ego vt amari te iubeas a me. et
nūl faciā trascer̄ misbi t̄ minar̄ īgētes miserias.
qd̄ ē q̄ sic te p̄cip̄is amari nūl p̄p̄fectū meū et
salutē. Un̄ aduertam⁹ q̄ xp̄s ait ce maximū mā
datū ill̄d. Diliges dñm r̄t̄. vide textū. Itaq̄ erq̄
īb̄ euāgeliō spealissima sit mētio de charitat̄ p̄
minētia d̄ ea tria. p̄ b̄ fm̄ de mysteria notabim⁹.
Prīmū dī cōmedatiōis.

Sēm dī indimūnūtiois.

Terrū dī augmentatiōis.

S Circa p̄mū de charitat̄ cōmedatiōe nota
dū q̄ charitas sup̄ oēs alias st̄utes cōmēdat̄. iu
cta illud dictū Bp̄l. i. Lor. xij. Nūc autē manē
fides sp̄es charitas tria. bec. maior āt hōp̄ ē chari
tas. Ubi Lyra dīc. q̄ erq̄ fides t̄ sp̄es v̄pote h̄
tutes theologice excellētiores sūt ceteri donis sc̄
ntū moralū; eo q̄ iste st̄utes theologice dāt
ad p̄iūgēdū nos deo. Alia aut̄ dona sūt qd̄a dīs
positōes ad id. t̄ sic ordinant̄ ad st̄utes theolo
gicas vt ad fines. Sedq̄ ḡ q̄ cū charitas dī ma
ior fide t̄ sp̄e. iō maior ē ceteri oib⁹ donis sc̄tuz
q̄ qd̄ ē maior ē maiore ē maiore fm̄ regulaz
thopīcā. Prop̄sea ad L. ol. iiij. idē Bp̄l ait. Su
per oia hec charitatē habete. Et iste autoritates
p̄nt poni. p̄ alio themate hui⁹ fm̄ois. Querūt̄ ḡ
bicaliq̄ de charitatis excellētia.

Pri⁹ vñ caritas dī maior sup̄ oia alia dona

Sēd̄ an charitas sit melior etiā oī rōnali cre

Tertio an charitas equaleat beatī (atura
tudini q̄ habeb̄ in patria).

Ad p̄mū q̄stū. l. vñ vel q̄re ip̄a charitas dicit
maior sup̄ oia alia dei dona. R̄ndet̄ q̄ mḡ in. j
senctiā p̄. di. xvij. t̄ oēs doce. cū Aug. xij. li. de tri.
dicit. q̄in diuinis donis nil mai⁹ ē charitate. Et
hui⁹ rōnes p̄cipue ponūt̄. H̄ia rō dī acceptati
onis diuinalis. q̄ de⁹ sup̄ oēs st̄utes acceptauit
charitatē adeo vt ip̄e de⁹ dīcat̄ charitas. t̄ p̄ eam
solā aia deo vniat̄. iuxta illud. i. Job. liij. De⁹ cha
ritas ē t̄ q̄ manet in charitate in deo manet t̄ de
us in eo. **N** Si dicas q̄ in sacra scriptura
rep̄if̄ s̄ile dictū de aliq̄ st̄utib⁹ vt p̄t̄ in p̄s. vbi
dī. De⁹ meus fortitudo mea misericordia mea
sp̄es mea r̄t̄. Tu es patiētia mea t̄ b̄mōi plura.
Sic ḡ t̄ de charitate qd̄ magnū ē singulariter q̄
de⁹ dī charitas. Ad b̄ r̄nder Aug. li. xv. de tri. q̄
de⁹ sup̄ oia alia b̄mōi excellēt⁹ dī ēē charitas q̄
oēs alie p̄dicatōes. s. de⁹ ē patiētia misericordia t̄
b̄mōi sūt p̄dicatōes p̄ causā eo q̄ de⁹ efficit t̄ cau
saci nob̄ patiētia vel misericordia vel sp̄ez t̄ b̄mōi
S̄ hec de⁹ ē charitas ē dīficatio centialis sic di
cēdo. De⁹ est sp̄us. Nas de⁹ est charitas increata
essentialiter. s. ip̄e sp̄uſlance q̄ in p̄p̄ia p̄sona p̄n
cipaliter habitat in nobis t̄ causat effectiue cha
ritatē nostrā creatā. Ideo Aug. ad Paul. Lba
ritas v̄sq̄ adeo donū dei est vt de⁹ dīcat̄. Un̄ est
cōis docto p̄sentia q̄ cū dīc̄t̄ de⁹ ē charitas v̄l
dīlectio. si fiat locutio de charitate increata sim
pliciter t̄ absolute vez̄ est. si aut̄ de charitate cre
ata fiat locutio nō est accipiēta formaliter. s. b̄z
effectus vel appropiatōe aut̄ unione vel cēt̄
plaritatē. Secunda ratio dīc̄t̄ discretiōis saluta
ris. quia per solam charitatem discernuntur qui
sint saluandi t̄ qui non. Unde Augu. xv. de tri
nita. dicit. Charitas est donum excellētissimum
quod solū discernit inter filios regni et filios p̄
ditionis. Idem Augu. de laudibus charitatis

dicit. Habere oia sacra et malus esse ho pot. habere autem caritatem et malum esse non pot. hec ille. Unus quod caritate habet signum est quod sit de numero electorum. Exemplum figurale legitur Erod. xij. c. qd domini pice per filios Israhel dum egredi haberetur ex egypto ut sagittarii agri pascalis aligeretur super postes ostium ac i superluminare domo sua. p. b. p. signo. ut s. angelus peccatis oia p. mogenitus egyptiorum tam in iherusalem perasiret et non peruteret illa domo ubi sa- ginae p. signo videret. Spinalis sanguis agni i maculatus figura uite sanguinelli Christi erat caritate pro nobis effusus. Huius caritatis reamatio debet ponere i ostio domini aie. si ei poterit p. signum veri amoris divini. p. fidem in intellectu. p. recordationem cerebrum in memoria. p. deuotio ac p. passione affectum i voluntate. Et p. signum electi saluat. malum p. signum non habentes pimenta eterna morte dum egreditur anima ex egypto huius seculi. O gloriosus. o aia Christi sanguine redempta habe caritatem. O precor si caritatem possidisti regre p. pniam ut salueris. Tercia ratio de virtutibz for malis. p. omnia virtutum et donorum aliquo forma est caritas sine quod informata sunt oia. et deo non grata ad vitam. Ideo b. Greg. xvii. moral. dicit. O homo habeto caritatem et cuncta habebis: quod sine illa nihil possederis quod habere potes. hec ille. Item Augustinus. sup. Job. ser. ix. dicit. O quanto est caritas quod si desierit frustra habebit certe ratione. si assidue recte habebit oia. R. Secunda questione utrum caritas melius sit oia rationali creatura tam angelica quam aia humana. Respondeamus Bonaue. sup. i. di. xviij. et Frat. mar. recolligendo breuius quod natura angelica et aia rationaliter est in se fons naturae melioris est quam caritas quod est suba perpetua. caritas autem est accidentis. sed ois suba ois accidentem est melior fons probatorum. metha. Tertius caritatem accipiendo queritur p. habere caritatem vel accipiendo quod est in habitudine ad deum melior est caritas quam creatura rationalis. quod creatura rationalis non potest bona sine caritate. sed p. illa habet esse bonitatem. Unus certus est quod melius est hominem esse in caritate quam fore angelum sine caritate. quod est fore diabolum. Item unus bonus angelus minimus. sicut una etiam minima pueri baptizati melior est oibz malevolentibus et oibz hominibus sine caritate existit. sed est in peccato mortali. Ido Eccl. xvi. Melior est unus timens deum quam insensibilis ipius. O precor atredere hec et age pniam.

2. Tercia qstio an caritas equaliter beatitudinis celestis prie. Respondeamus Bonaue. ubi super i. qstio iherusalem circa frater qui quis fons se illa celestis beatitudine sit melior est quam caritas via. et p. t. qd illa beatitudine non potest habere p. pniem vel quod est in se. hic autem caritatem possidere potest nisi esset confirmata in gratia. Sed fons extimatorem diuinam caritas quodammodo equaliter beatitudini. quod de us caritas opus extimat dignum remuneratio illius beatitudis. Ex dictis documenta accipe. Primus quod homo p. oī remudi et p. t. t. modo non debet facere et caritatem. quod extra caritatem esse est idicibile malum cui debet pena eterna. Secundus quod homo magis deberet eligere ut poni ponere in infernum eternum in caritate. Non sine caritate in celo stare. ut p. t. qd p. Anf. li. silius/

dinus. R. quod caritas facit habere dignum visione de etiā si homo est in inferno. nec in celo potest quod deus videre sine caritate. g. t. Tercius est quod homo in presenti vita non minus debet appetere caritatem et p. ea habere da laborare quod si laborat. p. acquerenda celesti beatitudine. quod illa non potest obtineri sine ista. sicut et clara lux sol non potest haberi in meridie nisi p. us in mane ortus sit sol. O quanto magne deus quanto te deberemus vel diligere ut patria hinc p. petua beatitudine. O quanto facuitas bonitatis qui non amant deum.

Lirca secunda de caritatis indiminutione Notandum circa p. precipua tria mira tradidit doc. Primum quod caritas in essentia non minuitur sed tota extinguitur. Secundum quod caritas exticta recuperatur et sine minoratione regatur. Tercius quod caritas licet non minuitur continet augmentum. Primus itaque mirum est videtur quod caritas ifusa in essentia sua non quod minuitur sed subito tota extinguitur et amittitur vel corruptitur ut p. mundus teneri et p. abilis dicit Bonaue. sup. i. di. xvii. et etiā frat. mar. sup. iii. di. i. R. talis potest p. euide frat. quod si caritate solus datur aia creatura infundendo et augmentatur: ita solus potest diminuere et annihilare. Sed benevoli. s. diminutio vel annihilatione onei caritatis de non facit nisi p. p. demeritum hominis: ut dicit Augustinus. Nam de a nullo homine subtrahit suam influe- tiā gressus nisi homo p. p. t. vel demerata. Unde si p. eslam illud demeritum hominis distinguuntur. Primo quod si est veniale tunc p. tale p. t. vel demeritum non diminuit de caritatē hominis extinguitur. licet p. t. veniale dimittatur feruore caritatis sed non essentia eius. quod si hanc diminueret possent venialia multiplicari instantiū ut essentia caritatis nullaretur in homine. quod est in legem diuinam ut homo non existens in pectore moralis force sine caritate et gratia dei. Ideo quod caritas p. venialia p. t. qntūque multa non diminuitur in sua essentia sed tantum in feruore operis et benevoli. Secundo autem si illud p. t. vel demeritum hominis est mortale tunc p. tale non diminuitur caritas sed totaliter extinguitur subito sine successu sua diminutione. Exemplum quod Augustinus. sup. gen. ad lxx. dicit. Deo p. t. illuminiamur absente tenebra mur. Idcirco si lux solis in aere positio obstat. subito cessat non p. diminutio vel successus. sic in p. posito. N. Aliud mirum est quod caritas exticta potest recuperari. et quiescere quod recuperatur p. sine oim minore raro et sine ois defectu essentia eius restituitur. nam quod p. dis pecunia essentia flore. vir recuperatur et cum aliquo damnatione. sed p. caritas restituitur in p. t. tina. quoniamitate quod ad essentiam suam sine damnatione. puta si tu es in caritate tanta et meritis puenire ad ordinem tertium angelorum. scilicet ad prates vel virtutes si mortaliter peccas caritas statim extinguitur et damnari es dignus. Si rade pniam agi statim redditus tibi caritas p. t. tina. g. d. et quantitas in essentia. licet in feruore possit fieri minoratio et te porro et frequentia recidivatio p. t. O quanto dei bonitas quod penitentia statim dignum reddit ad euide ordinem a deo cecidit cum magnus fuerit si redderet ad secundum vel isti mui gaudi. Predicata autem patet p. Greg. dis. i. quia. ubi et exemplum inducit p. petro quod p. t. negationis

Dominica. XVIII. post Pentecosten

penitendo aplat⁹ pmi recuperavit eadē dignitatez.

D Tertiu mi⁹ e⁹ charitas in cœntia lic⁹ de facto nō minuat⁹ tñ sp̹ ztinue hac vita augmē⁹ ta⁹ adeo q̹ nūq̹ termin⁹ augmē⁹ ei⁹ h̹ habeat⁹ sp̹ crescit qusq; i p̹ia zsumet⁹ pficiat⁹ ac stabili⁹ finiat⁹. Un⁹ Aug. in ep̹la ad Hiero. de eo qd̹ scri⁹ p̹t⁹ ē. Qui tota legez fuauerit r̹t. dīc. q̹ charitas qd̹ diu h̹ viuit nūq; p̹rfecta qn pl⁹ augeri se possit. Rō fm Lbo. iiij. q. viij. ē. q̹ caritas qn to mag⁹ in hac vita h̹ in hoie z exeredit. cato magis ad maiorē cheritatē ille h̹ disponit. Exemplū Si⁹ lignū qnto pl⁹ bñ disponit ad ignē siccitatē vel ad facilis⁹ ignēdū vt videm⁹ in carbonib⁹ ignis. cato pl⁹ de ignēdē aploioz i se aptū reddit⁹. Et deniq; qz de⁹ ifudēs charitatē in nob manz t̹ eisinitē trut⁹ ac bonitat⁹ q̹ sp̹ p̹sto ē pl⁹ ifluere ex sua bonitate; qnto pl⁹ dispositū videt hoiez⁹ ampl⁹ desideratē. q̹ ztinue p̹rcharitas in hoie auge ri fm augmē⁹ diuise gr̹. ita q̹ finis ei⁹ augmē⁹ ti solū erit in p̹ia vbi ē finalis pfectio oim bonoru. O g̹ ieu bone q̹ te nō amer p̹tali pietate. O h̹ diligē demu t̹ sp̹ pl⁹ diligērelatage vt crescas.

P Lirca tertiu de augmetatiōe (in salutē. caritas inq̹rdū ē q̹lif h̹ possit facere vt augmē⁹ t̹ charitas i suo corde. Ad qd̹ notādū q̹rē p̹s dñs charitatē assimilat igni di. Ignē veni mittere in terrā. t̹ qd̹ volo nūl vt accēdat⁹ Lu. xij. h̹ est: charitatē veni mittere in corda terrenoz̹ boiz. iō q̹ eisdē mōis pōt̹ q̹s facere vt augeat⁹ charitas: qv̹ t̹ ignis augerit. Nā videm⁹ q̹ ignis augeri p̹t̹ z accēdi plurib⁹ mōis. P̹t̹ apponēdo plura li gna: sic z charitas augeat⁹ p̹ bonoz̹ op̹rēz mltipli catoz̹ faciēdo opa pietat⁹. L̹timoth. viij. P̹teras ad oia valer. Secūdo desiccādo lig̹ apponen da: sic abstinenzo t̹ mortificādo mēbra ab h̹uore p̹cupiscētie prauie augeat⁹ charitas. Un⁹ Damab. Hō abstinenz̹ ē velut carbo igne desiccar⁹ vt suc cēdat⁹ ampl⁹. Tertio insufflādo ignēi materia: sic augeat⁹ p̹ eroratoz̹ dei ac sc̹tōz̹. Ps. Os meu⁹ aperui. s. in oīone. t̹ attrari sp̹m: h̹ ē sp̹uscti gr̹az z sic charitatē. Quarto pfūdēdo pinguedie aliq; sic charitas augeat⁹ deuotōe medicatois passiōis p̹pi t̹ bñficioz̹ ei⁹: cuius dulci sapore pinguescit aia. Un⁹ t̹ Ps. ait. In meditatiōe mea. s. de bñficioz̹ dei exarēdēt ignis. s. charitas. Quito seruādo sub cinerz̹ custodia. Nā sic ignis optie z fua⁹ dictim⁹ z qualeſcit p̹ h̹uile pniam t̹ crebriā. s. ztriz tōne: z fellione z satissfactoz̹. Nā p̹ pniaz̹ recuperat etiā si extincta forer: vt p̹z et dīc. Serto asp̹gē do aq̹ modica. Uidem⁹ em⁹ ap̹d fōcos fabroz̹ q̹ ignis asp̹g̹t̹ aq̹ z sic vigorat⁹: sic charitas si asp̹gar⁹ sepi⁹ aq̹ sapie salutar⁹ in vbo dei audiēdo v̹l legēdo vigorat⁹. Un⁹ Ps. Ignitū cloquiu⁹ tu⁹ ve bemen⁹ z fu⁹ tu⁹ dilexit illō. O g̹bō disce charita t̹ dī i te accēdere. Rogem⁹ itaq; dñm ieu⁹ t̹.

Dñica deciaoctaua post Pentecosten. Sermo p̹m⁹ in tra euāgelii d̹ ifirmitat⁹ p̹missiōe z curatiōe.

Cce offerebant

e ei. s. ieu galyciū iacētē i lecto Mat. ix.
z i euāg. ho. Sc̹d̹ Ludolphū li. d̹ mez ditatōe vite xp̹i dñs ieu⁹ miracla faciebat p̹ci pue. p̹p̹tria. Prio p̹t̹ sue diuītāt̹ oīsōi. Sc̹d̹ p̹p̹ aie curatoz̹ q̹ ve dīc Aug. xp̹us nullū sanaz uic i corpore nūsi cu sanaz i aia ab ifidelitat̹ errore. Tertio p̹p̹ oim boiz istruc̹t̹z̹: vt. s. q̹ridissent̹ audiret̹ calia miracla facea ad deū querenter⁹ z ad salutē ifruerent̹. Et p̹p̹ bas causas curauit h̹uic galyciū vt nota⁹ i euā. isto. In q̹tāg̹ q̹tū i aia z corpe curauit. Un⁹ dīc. L̹ofide fili re. t̹. p̹. Ecce aie sanatio. J̹c̹ dīc. Ut sc̹iat̹ qz fili⁹ bois h̹z p̹t̹e in tra dimittēdi p̹c̹. Et dīc. deit̹ ip̹i oīsōi. Deniq; hecvidētes turbe timuerit z glifica uerūt̹ deū. s. querte ad fidē. p̹t̹ i euāgelio. T̹z.

In illo tpe. Ascēdēs ieu⁹ i nauiculā trāffretā uit z veit i ciuitatē suā. z ecce offerebāt ei galyciū iacētē i lecto. Et vidēt̹ ieu⁹ fidē illo z alt galyciō. L̹ofide fili remittit̹ tibi p̹c̹ tua. Et ecce qdā de scribis dīc̹t̹ itra se. Hic blasphemat. Et cū vidiss̹ ieu⁹ cogitatoes eoꝝ dīc. Ut qd̹ cogitat̹ mala i cordib⁹ v̹ris. Quid ē facili⁹ dicere: dimittit̹ tibi p̹c̹ tua: an dicere. surge z ambula. Ut sc̹iat̹ au̹t̹ qz fili⁹ bois h̹z p̹t̹e i tra dimittēdi p̹c̹. Tūc ait galyciō. Surge tolle lectū tuū z vade in do mū tua. Et surrexit z abi⁹t̹ i domū suā. Uidētes aut̹ turbe timuerit z glifica uerūt̹ deū q̹ dedit po testatē calē boib⁹ Mat. ix. Juxta h̹uāgelii tria mysteria notem⁹ p̹ fmōe isto ad edificatōe.

Primi⁹ de paralysis designatōe.

Sc̹d̹m de infirmitatis p̹missiōe.

Tertiu de lāguor⁹ sanatōe.

D Lirca p̹m⁹ de galysis desigtoe nota: quo dīc euāgelii. In illo tpe. s. aō etat̹. t̹. p̹. fm. Guille. q̹rto die an festū sc̹i Bartholomei apli: tūc ascēdit ieu⁹ i nauiculā z orta cēp̹t̹ate sedout̹ vētu z mare: v̹bi Mat. viij. z trāffretā ut z vāt i ciuitatē suā: h̹ ē i cap̹harnau q̹ dī ciuitas sua fz. Chry. qz ibi q̹l̹ ztinue morā trahēbat z miracla faciebat. Et qz cap̹harnau erat p̹ncipal̹ ciuitas i galilea cui suberat nazaret vbi t̹p̹s fuit zcep̹t̹ z nutrīt̹. z sic dīr̹ sua. sic roma dīr̹ ciuitas alie⁹ natī i ei⁹ blaciēt̹ oppidovl̹ fr̹t̹orio. seq̹t̹. Et ecce offe. t̹. De mō offereēdi Marc⁹ z Lucas dīcūt̹ q̹p̹ mltitudinē turbe circūstāt̹ ieu⁹ n̹ poterat̹ offerre pianuā: z ascēdētes sup̹ tectū patefacien⁹. p̹ tegu las sb̹misit̹ illū i lecto an ieu⁹ i medio. Let̹ pa tē i tēxu. Sz q̹st̹ōes occurruēt̹ de mysterio.

Prima de significatiōe.

Secūdo de ei⁹ rōne.

Tertia de curatiōe.

Pria q̹st̹ō q̹les p̹t̹ōes significat̹ m̹ystice p̹ h̹uic galyciū. R̹ndēt̹ fm. Ludol. li. de meditatiōe vi te t̹p̹i. q̹ sp̹s dñs sic tres mortuos i euāgelio le g̹t̹i suscitat̹: ita z tres paralyticos legit̹ curat̹. Quāvis em⁹ multo plures fuerint̹ vt Aug. dīc.